

عکس‌ها: رضا معطریان/ایران

سپهر خلجی، رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت مطرح کرد

ناگفته‌هایی از جلسه کابینه دولت روحانی با رئیسی

گفت‌وگو

متنی که در ادامه خواهید خواند، سخنان دکتر سپهر خلجی چهره جدید کابینه سیزدهم و رئیس شورای اطلاع‌رسانی دولت است که حاوی ناگفته‌هایی از آخرین جلسه اعضای دولت دوازدهم با آیت‌الله رئیسی است. جلسه‌ای که اعضای کابینه دولت قبل به تشریح برخی شرایط کشور پرداخته و خود به وضعیتی که دولت را در آن تحویل می‌دهند، معترف هستند. این گفت‌وگو چهارشنبه گذشته در روزنامه همشهری منتشر شد و «ایران» آن را با اندکی تغییر، در ویژه‌نامه خود بازنشر می‌کند.

یادآوری برخی موضوعات خالی از فایده نیست.

پس با همین ترجیح، آغاز کنیم؛ دولت سیزدهم در چه شرایطی کشور را تحویل گرفت؟ کشور در سال ۱۴۰۰ در شرایطی قرار داشت که یک دولت غربی‌گرا با ایده مرکزی حل مشکلات از طریق مذاکره مستقیم با آمریکا سکاتر مدیرپرت اجرایی بود که با اصرار بر همان ایده مرکزی کشور را هشت سال با خسارت شدید در حوزه‌های اقتصادی، سیاسی و بین‌المللی مواجه کرده بود.

در این شرایط، تورم به مرز ۶۰ درصد رسیده بود، جامعه بشدت تحت فشار قرار گرفته و به دلیل تلبار مشکلات اقتصادی که فشار مستقیم آن بر معیشت مردم سرریز شده بود همه شاخص‌های مرتبط با اعتماد عمومی نیز

دولت در این دو سال، نصف راه خود را پیموده و فراز و فرودهایی داشته است. بهتر است با مقدمه‌ای درباره نقاط قوت و ضعف، فرصت‌ها و چالش‌ها و هر آنچه به نظرتان در مورد وعده‌ها و چشم‌انداز پیش رو وجود دارد، شروع کنیم.

از وقتی که اختصاص دادید بسیار ممنونم. به جنابعالی و همه همکاران خدقوت عرض می‌کنم. در این دو سال رسانه‌ها کمک حال دولت بودند و به سهم خودم از همه همکاران رسانه‌ای سپاسگزار می‌کنم. البته در ابتدای گفت‌وگو مایلیم شرایطی را که آیت‌الله رئیسی وارد کارزار انتخابات شد مرور کنیم. به نظر برای مخاطبان این گفت‌وگو یادآوری دوران سابق که اتفاقاً زمان زیادی هم از آن گذشته مفید باشد. متأسفانه ما عموماً حافظه کوتاه‌مدت‌مان زود پاک می‌شود و

دچار تنزل شده بود.

حاکمیت دوگانه رسماً در این دوره تقویت شد و جسارت برخی اعضای ارشد آن دولت در برابر حاکمیت مشهود بود. اختلاف و تشنج بین قوا هر از گاهی ظرفیت‌های کشور را دچار چالش می‌کرد و بار روانی این ناملایمات در جامعه سرریز می‌شد.

در حوزه فرهنگ نوعی بی‌قیدی حاکم شده بود که مصادیقی از آن را در اعمال سیاست‌های سند ۲۰۳۰ و ولنگاری فضای مجازی و... همه شاهد بودند.

در حوزه تولید، رشد اقتصادی نزدیک صفر و سرمایه‌گذاری عملاً تعطیل شده بود، حتی کشورهای غربی که دولت قبل همه تخم‌مرغ‌هایش را در سبد آنها گذاشته بود هم حاضر به نجات آن دولت نبودند و هر جا هم که می‌توانستند یک لگد به اندام دولت می‌زدند. مصداق بارز آن پاره کردن برجام توسط آمریکا بود.

نمونه خفت‌بار دیگری که می‌شود اشاره کرد عدم سوخت‌رسانی به هواپیمای وزیر خارجه وقت در اروپا به بهانه تحریم بود؛ علاوه بر آن ده‌ها مورد تحریم در حین مذاکره با غرب هم اتفاق دیگری بود که عزت ملی را مخدوش کرده بود.

حال ممکن است برخی اصطلاحاً لاف در غریبی بزنند و با اینکه کارنامه هشت سال عملکردشان در حوزه سیاست خارجی مستند جلوی چشم همه قرار دارد،

باید تاریخی را که بر این کشور و مردم گذشت یک بار دیگر بازخوانی کنیم. معتقدم واقعاً جا دارد دوره قبل از منظر نحوه حکمرانی در دانشگاه‌ها به عنوان عبرت تاریخ تدریس شود